

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΤ. ΣΚΑΗΒΑΝΙΩΤΗΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ Λαμίας. Ὁ προοδευτικώτερος καὶ δραστηριώτερος τῶν δημάρχων τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Τὸ μαρτυροῦν τὰ ἀλλεπάλληλα τεχνικὰ καὶ ἐξωραϊστικὰ ἔργα, δι' ὧν ἡ ἐπίμονος πρωτοβουλία του ἐπρόοικισε τὸν τόπον, οὐ προΐσταται ἀπὸ δωδεκαετίας ἤδη. Οἱ λαμίεις τὸν λατρεύουν, τὸν εὐγνωμονοῦν, τὸν θεωροῦν ἀληθὲς σέμνωμα. Ἡ Ἑλλάς θὰ ᾔτο δεκάκις μᾶλλον ἐκπολιτισμένη, ἂν εἶχε τοιοῦτους δημάρχους.

Ἀνήγειρε ναοὺς, ἵδρυσε σχολεῖα, κατεσκεύασε γεφύρας, ἐχάραξε καὶ ἐδενδροφύτευσεν ὁδοὺς καὶ πλατείας, κατεσκεύασε κρήνας καὶ ὑδραγωγεῖα, ἐξεῦρε καὶ ἐξεμεταλλευθῆ πηγὰς ποσίμου ὕδατος, καὶ ἐν γένει ἐξωράϊσεν, ἐκαλλώπισεν, ἐξυγιάνεν, εὐηργέτησε τὸν δῆμον του, τὰ χωρία, τὴν πόλιν τῆς Λαμίας, ἣν, τέως νοσώδη, κατέστησε μίαν τῶν ὑγιεινοτέρων καὶ ἐπιφθόνων.

Θὰ ἀψησχολοῦμεν πολλὰς σελίδας τοῦ Ἡμερολογίου, ἂν ἠριθμοῦμεν ἐν πρὸς ἐν τὰ κοινωφελῆ καὶ λαμπρὰ ἔργα τοῦ μοναδικοῦ τούτου δημάρχου. Καὶ τί δὲν ἔκαμε; Καὶ

εἰς τί καθυστέρησε; Καὶ ποίαν ἀνάγκην τοπικὴν δὲν ἐθεράπευσεν; Καὶ ποῖον χωρίον τῆς περιφέρειας του δὲν ἐπλουτίσθη μὲ γεφύρας,

μέ δρόμους, μέ νχούς, μέ σχολεῖα ; Καί μήπως ὅ,τι κέκτηται, δι' ὅ,τι σεμνύνεται σήμερον ἡ Λαμία, δέν ὀφείλεται εἰς τόν θαυμάσιον δήμαρχόν της ; Αὐτός ἐδενδροφύτευσε δι' ἐλαιῶν τήν ἀπό Λαμίας εἰς Στυλίδα ἄγουσαν καί τόν ὑπερκεῖμενον λόφον τῆς Ἀκρολαμίας διὰ θαλερῶν πεύκων. Αὐτός ἐρρυμοτόμησε τήν πόλιν καί ἰσοπέδωσε καί ἐσκιρρόστρωσε τοὺς ἄλλοτε ἀγρίους δρόμους της· αὐτός κατεσκεύασεν ὑπονόμους καί ὀχετοὺς καί πεζοδρόμια καί ρεῖθρα· αὐτός ἐδημιούργησε καί διεμόρφωσε τὰς τρεῖς τῆς πόλεως πλατείας Ἐρμοῦ, Ὁμονοίας καί Διάκου· αὐτός ἐθεμελίωσε τήν βᾶσιν, ἐφ' ἧς στηθήσεται ὁ ἀνδριάς τοῦ Διάκου· αὐτός ἐβελτίωσε τόν φωτισμόν τῆς πόλεως· αὐτός ἔθηκε καί ἐφήρμοσεν ὄρους καθαριότητος ζηλωτῆς, ὑγιεινῆς, καλαισθησίας, τάξεως, εὐπρεπειας, εὐζωίας ἀπαραμίλλου

Ἄλλ ἐκεῖνο κατ' ἐξοχήν τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τήν κορωνίδα τῶν ἐπὶ τῆς δημαρχίας του συντελεσθέντων ἔργων, εἶνε τὸ σιδηροῦν ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως καί ἡ μεγάλη κάτωθι τῶν πηγῶν αὐτοῦ δεξαμενὴ, δι' ὧν διωχέτευσεν ὕδωρ ἄφθονον, ψυχρόν, διαυγές καί ὑγιεινότατον, λυτρώσας τοὺς κατοίκους τῆς μάλιστα τῶν πυρετῶν καί τῶν ἐνδημούντων μiasμάτων καί ἀπαλλάξας αὐτοὺς τῆς ἀνηλεοῦς τέως φορολογίας, ἣν ἀπέτιον εἰς ἰατροὺς καί φάρμακα. Τοῦτο καί μόνον τὸ λαμπρὸν ἔργον θά ἴηκει νὰ κατακτήσῃ ἐσφεί τήν εὐγνωμοσύνην καί τήν λατρείαν τῶν συνδημοτῶν του, οἵτινες καί εὐλογοῦσι τὸ ὄνομά του. Καί ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ διασαλεύσῃ, τοῦναντίον κατορθώσας νὰ διαρρυθμίσῃ τὰ οἰκονομικά τοῦ δήμου, τὰ ὁποῖα δέν εὗρεν ἄλλως τε καί εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, ἅτε ἀπορροφώμενα κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀνωφελῶς ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς δῆθεν ἐκπαιδεύσεως καί τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας.

Καί συλλογιζόμεθα ὅποῖαν ὄψιν πεπολιτισμένης καί ζηλευτῆς χώρας θά εἶχεν ἡ Ἑλλάς, ἂν ἠδύνατο νὰ ἐπίδειξῃ ὀλίγους ἐπιάνδρας ὡς τὸν Σκληθανιώτην, ὅστις ἀναντιρρήτως δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ ἰδεῶδες τοῦ δημάρχου.

Διὰ τοῦτο μεθ' ὑπερφηφανείας γνωρίζομεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀναγνώστας τοῦ Ἡμερολογίου τήν συμπαθεστάτην καί νοημόνα φυσιογνωμίαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἀνδρός. ὅπως οὕτω δεχθῆ καί τοῦ πανελληνίου τὰ εἰλικρινῆ καί ὀφειλόμενα συγχαρητήρια.

Κ. Φ. Σκ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ

ΕΞΕΠΑΙΔΕΥΘΗ ἐν τῇ μεγάλῃ Σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἀγαπητῶν μαθητῶν τοῦ ἀειμνήστου Ἡλίου Τανταλίδου. Ἔλκει τὸ γένος ἐξ ἐγκρίτου οἰκογενείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀνεψιὸς δὲ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ΣΤ'. Ἀνετράφη χριστιανικώτατα. Τριακοντούτης μόλις προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιερέα καὶ ἐστάλη νὰ διοικήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν Δημητριάδος, ἧς τότε μὲν πρωτεύουσα ἦν ἡ Μακρυνίτσα, νῦν δὲ ὁ Βῶλος. Νεωτεριστῆς, φιλελεύθερος, προοδευτικώτατος, ἀπῆλλαξε τὸν τόπον ἀπὸ τῆς μάστιγος τῶν κοιντζαμπάσιδων, ἰδρύσας πρῶτος αὐτὸς τὰς ἐπικληθείσας ἀρχιερατικὰς ἐπιτροπὰς, συγκροτουμένας ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων κατοίκων ἐκάστου χωρίου, καὶ εἰς ταύτας ἀναθέσας τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν τὰς μικρὰς τῶν συμπατριωτῶν του διαφορὰς κατὰ τοὺς Ἀρμενοπουλεῖους νόμους, χειραφετήσας οὕτω ἀπὸ τῆς κεντρικῆς δεσποτείας τὰς κοινότητες.

Ποτισθεὶς μὲ τὰ νάματα τῶν ἐνδόξων παραδόσεων τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου δὲν ἔπαυεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδος του, κατὰ δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ

Λεωνίδα Βουλγαρῆ πρῶτον ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ 1887, ὑπεβοήθησεν αὐτὸ ὅσον ἠδύνατο, μετὰ διπλωματικῆς ὄντως συνέσεως προλαβὼν τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐπικρεμμένας σφαγὰς κατὰ τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν ὑπὸ τῶν ἐξοργισθέντων τούρκων Ἄλλ' ὑποπεσῶν εἰς τὴν δυσμένειαν αὐτῶν ἐκινδύνευσεν οὐκ ὀλίγον, κατωρθώθη δὲ νὰ ἐξορισθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Διαμείνας δὲ αὐτόθι ἐπὶ τριετίαν παρὰ τῷ Πατριάρχῳ Ἰωακείμ Β' ἐπὶ ἀνέκχαμψεν, ἅμα τῇ προσαρτήσει τῆς Θεσσαλίας.

εἰς τὸ πνευματικόν του ποίμνιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἤδη διευθύνει ὡς πατὴρ αὐτόχρημα ἀγαθός, δίκαιος, ἐνάρετος, ὑπόδειγμα ἑαυτὸν παρέχων εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ πράξεις.

Ἐγκρατὴς πολλῶν φιλοσοφικῶν καὶ φιλολογικῶν γνώσεων, εὐμοιρεῖ καὶ σπανίας θεησκευτικῆς μορμώσεως. Διὰ τὰς μακρὰς καὶ ἐκθύμους ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς του τίτλος εἶνε: «Γρηγόριος πανιερώτατος καὶ Θεοπρόβλητος Μητροπολίτης τῆς Ἀγιοτάτης Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος Πελασγῶν»

Γ. Α.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α ΚΟΚΩΣΛΗΣ

ΜΙΑ τῶν ἐξοχωτέρων φυσιογνωμιῶν τοῦ Πηλίου. Ἐγεννήθη ἐν Πορταριᾷ ἐξ ἐγκρίτων γονέων καὶ ἄγει νῦν ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Νεώτατος ἐτι, φύσει ἀποφασιστικοῦ καὶ ῥιψοκινδύνου χαρακτῆρος, κατὰ

τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τοῦ 1854, σπουδαστὴς ὢν τότε ἐν Ἀθήναις, κατέλιπε τὰς σπουδὰς του, καὶ καταρτίσας μικρὸν ἐξ ἐθελοντῶν σῶμα, ἔσπευσε ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος, δοὺς ἐν βραχεῖ πλεῖστα δείγματα τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πολεμικοῦ του μένους Ἐπολέμησε γενναιώτατα εἰς τὰς μάχας Πλαγάνου, Ἀρμυροῦ καὶ Ἀνωμαλιᾶς. Ματαιωθείσης ὁμως ἀτελεσφόρος τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης, ὁ νέος Κοκωσλῆς ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ δεκαετίαν, ἔνθεν πολινοστήσας ἐγένετο ἰδιοκτῆτης μεγάλου κτήματος ἐν Λεχωνίοις, ὅπου καὶ

ἱδρυσεν ἐργοστάσιον μετὰξῆς, ἐσχάτως δὲ καὶ τελειότατον ὑδρόμυλον, ἀπασγολῶν περὶ τὰς 200 γυναῖκας καὶ κοράσια καὶ περὶ

τοὺς πεντήκοντα ἐργάτας, παρέχων οὕτω στάδιον ἐντίμου ἐργασίας. Ἐν τούτοις οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐνεργῶν καὶ ποθῶν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1878, εἰς ἣν ἦτο ἐκ τῶν πρώτων μεμυημένων, εὔρεν ἐν τῷ προσώπῳ του ἓνα τῶν ἐνθερμότερων καὶ νοσημονεστέρων ὑποστηρικτῶν. Ἐνῶ δὲ ἡ ναυαρχίς τοῦ Χόβαρτ ἐστάθμισε πρὸ τῶν Λεχωνίων ἀπειλοῦσα ἀποβίβασιν, ὁ δὲ πύργος καὶ τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κοκωσλῆ ἐχρησίμευον ὡς ἀποθῆκαι πολεμοφοδίων καὶ καταφύγιον τῶν ἐπαναστατῶν, οὗτος, ἀτρόμητος, ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ἰδίας ζωῆς, κατήρχετο καὶ συνεχρωτίζετο ἐν προσποιητῇ ἀταραξίᾳ μετὰ τῶν τούρκων πασσάδων, ἀποσοθῶν οὕτω πᾶσαν ὑπόνοιαν, καὶ ἐν διπλωματικῇ ἀληθῶς συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ φίλου τοῦ Γ. Καρτάλη, ἠδυνήθη νὰ σώσῃ τὰ χωρία τοῦ Πηλίου ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς, ἐν ἣ περιπτώσει ἀνεκαλύπτοντο οἱ κρύφα περιθαλπόμενοι ἐπαναστάται. Ἐν τοῖς γειτονικοῖς χωρίοις ἀπέβη πολλάκις ἡ ζωσα ἐγγύησις τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Ὅταν ληστρική συμμορία ἀπήγαγεν ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τὸν πλούσιον Κ. Τσαμπζῆν καὶ δύο παῖδας ἐκ Προμυρίου, ὁ Κόκωσλῆς, ἐξελθὼν μετὰ τῶν φυλάκων του εἰς κατάδιωξιν, κατάρθρωσε καὶ τοὺς ληστὰς νὰ συλλάβῃ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους νὰ ἐλευθερώσῃ.

Μετὰ τὴν προσάρτησιν ἐξελέγη πολλάκις βουλευτῆς Ἡ μέχρι Λεχωνίων προέκτασις τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων, δι' ἧς μεγίστη ὠφέλεια προσκομίζεται τοῖς κατοίκοις, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνέργειαν τοῦ προοδευτικοῦ ἀνδρός.

Ἐπὶ τούτοις ἐπαξίως φέρει τὸν πρό τινος χρόνου ἀπονεμηθέντα αὐτῷ Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

ΑΔΡ.